

natuur om Zijn wil te volvoeren. Die orde is immers, ten eerste, alleen maar dienstbaar aan Zijn wil, en ten tweede, niet alles-bepalend. Hij blijft Zelf te allen tijde Heer van Zijn werk. En het blijft waar dat niet de natuur maar de God der ere dondert.

De dichters hebben hier minder moeite mee gehad dan de denkers. Daarom moeten we af en toe maar eens naar hen luisteren, naar de dichters van het Oude Testament en naar de Christen-dichters; ik denk bijvoorbeeld aan Guido Gezelle en aan Franciscus van Assisi ¹⁾.

Het Zonnelied van Franciscus

Allerhoogste, almachtige, goede Heer,
U zij alle eer, lof en glorie en alle zegeningen,
U alleen, Allerhoogste, komen ze toe
en geen mens is waardig U te noemen!
Geloofd zijt Gij, mijn Heer, met al Uw schepselen,
bizonder, Heer, broeder Zon,
die de dag maakt en waarmee Gij ons verlicht;
schoon en schitterend in zijn luister
is hij van U, Allerhoogste, het zinnebeeld!
Geloofd zijt Gij, mijn Heer, voor zuster Maan en de Sterren,
in het uitspansel schiept Gij ze helder, kostbaar en schoon.
Geloofd zijt Gij, o Heer, voor broeder Wind,
en voor Lucht en Wolken en voor goed en slecht Weer,
waarin Gij Uw schepselen onderhoudt!
Geloofd zijt Gij, mijn Heer, voor zuster Water,
dat zeer nuttig is, en ootmoedig, en kostbaar en kuis.
Geloofd zijt Gij, o Heer, voor broeder Vuur,
met hem verlicht Gij de nacht,
en hij is schoon en vrolijk en krachtig en sterk!
Geloofd zijt Gij, mijn Heer, voor zuster onze moeder Aarde,
die ons draagt en ons voedt,
en allerhande vruchten voortbrengt, en kleurige bloemen en gras.
Looft en prijst den Heer en dankt Hem
en dient Hem in grote ootmoedigheid!

Er is nòg een kant aan dat probleem van de natuur en de grootheid Gods. Ik denk nu niet aan een bepaalde, mechanistische, natuuropvatting — maar aan reële resultaten van het natuuronderzoek; en ik denk

¹⁾ De hier volgende vertaling van het Zonnelied is van Jac. Schreurs (Franciscus — De kleine arme van Assisië, Uitg. Het Spectrum, Utrecht/Antwerpen 1955).